

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. március 30. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. november 18. napján kihirdetett KB.I.195/2009/34. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést lefokozásra **súlyosítja**.

Az előzetes bírósági mentesítésre vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. november 18. napján kihirdetett Kb.I.195/2009/34. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és súlyos testi sértés büntetének kísérletében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi börtönre és 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, a vádlottat előzetes bírósági mentesítésben részesítette és kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosításért, lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabása, és az előzetes bírósági mentesítés mellőzése érdekében. A vádlott irányának megjelölése nélkül fellebbezett. A védő elsődlegesen bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiánya miatti felmentés érdekében fellebbezett.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.184/2010. számú átiratában a katonai ügyési fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében mellőzze a vádlottal szemben az előzetes bírósági mentesítést és súlyosításul a vádlottat ítélje lefokozásra. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője a katonai ügyési fellebbezésben, valamint a másodfokú ügyési indítványban foglaltakat fenntartotta, indítványait megismételte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében tartotta fenn. Elsődleges indítványával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy védencére kizárólag a sértett tett terhelő vallomást, de az ő állítását még a cellatársak vallomásai sem támasztották alá. Utalt továbbá arra, hogy a sértett csak 4 nappal a bántalmazás után tett feljelentést. Kifejtette azon álláspontját, hogy fizikailag nem zárható ugyan ki, hogy a vádlott járt annál a zárkánál, ahol a sértett a fegyelmi büntetését töltötte, de ehhez mindenképpen több szolgálati személy együttműködése szükséges, az érintett személyek pedig ilyenről nem számoltak be. Hiányolta továbbá a védő, hogy az elsőfokú bíróság nem szerezte be az alagsori körlet biztonsági kameráinak felvételeit. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy a lefokozás eltúlzott lenne, mert megghiúsulna a vádlott további szolgálatteljesítése. Ezért enyhébb büntetés kiszabására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a sértett által a bántalmazás idejeként megjelölt időszakban más szolgálati feladatot teljesített. Utalt rá, hogy csupán feltételezése van arra vonatkozóan, hogy miért tett rá terhelő vallomást a sértett.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Az elsőfokú bíróság igen részletes és alapos bizonyítási eljárást folytatott le. A vádlott bűnösségét a sértett vallomása, további tanúvallomások, az igazságügyi orvosszakértői vélemény, az ahhoz kapcsolódó okirati bizonyítékok, fényképek, egészségügyi iratok, és az egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Ítélete 3. oldal 3. bekezdésétől a 6. oldal 3. bekezdéséig foglalkozott az egyes bizonyítékokkal. Az értékelő tevékenységéről az ítélet 6. oldal 5 bekezdésétől a 8. oldal 4. bekezdéséig adott számot, melynek során a rendelkezésre álló bizonyítékokat összefüggéseiben, egymással összevetve értékelte. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, a sértetti vallomás, valamint az azt alátámasztó igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján megalapozottan állapította meg, hogy a sértettet magánelzárásának ideje alatt a fegyelmi körletben bántalmazták. Ebből logikusan következett arra, hogy a bántalmazó kizárólag bv. testületi tag, az őrszemélyzet tagja lehetett. Részletesen vizsgálta a sértett szavahihetőségét, aki kizárólag a vádlottra nézve tett terhelő vallomást. Helytállóan utalt arra is, hogy a bántalmazás módja is a vádlotti

elkövetést támasztotta alá. Részletesen foglalkozott azzal, hogy az egyéb - a vádlott javára szóló - bizonyítékok kizárják-e a bűnösségét. Az elsőfokú bíróság az ügyészség által megjelölt bizonyítékokon túlmenően számos bizonyítást folytatott le, így iratokat szerzett be, megtekintette a helyszínt, bizonyítási kísérletet folytatott le, továbbá megkísérelte beszerezni a biztonsági kamerák felvételeit. Utóbbi próbálkozása az időmúlásra figyelemmel már nem vezetett eredményre. Az egyes bizonyítékoknak az elemzése és egymással történő összevetésük alapján végül terhelő ítéleti tényállást állapított meg.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a vádlott és védője új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelöltek meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden vonatkozásban mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta, így a vádlottnak és védőjének a bírói mérlegelést támadó, a bizonyítékok újraértékelésére és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében és a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntetékének kísérletében állapította meg. Helytállóan hivatkozott arra a katonai tanács, hogy a vádlott a fogvatartott tekintetében a Btk. 137. § 1/l pontja alapján hivatalos személynek minősül és a sértettet ilyen minőségében bántalmazta. Helytállóan hivatkozott továbbá a vádlott sérülései tekintetében az igazságügyi orvosszakértő megállapításaira, így arra, hogy bár a sértettnek a bántalmazás következtében 8 napon belül gyógyuló sérülése keletkezett, azonban a támadott testtájékra, a bántalmazás erejére és módjára figyelemmel a súlyos sérülés bekövetkezésének reális lehetősége fennállott.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése nem, de a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben - halmazati büntetésül - 1 évi börtönbüntetést szabott ki. A törvénnyel eddig összeütközésbe nem került vádlottal szemben indokolt volt a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése és annak tartama is törvényes. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottat a szolgálatban

továbbra is megtarthatónak látta és vele szemben várakozási idő meghosszabbítás katonai mellékbüntetést szabott ki, illetve őt előzetes bírósági mentesítésben részesítette. A bántalmazásnak a sértetti vallomásból megismerhető motívuma, továbbá az a körülmény, hogy a vádlott a szolgálati feladataitól teljesen függetlenül bántalmazta a kiszolgáltatott helyzetben lévő fogvatartottat, méltatlanná teszi őt arra, hogy előzetes bírósági mentesítésben részesüljön, és arra is, hogy katonai rendfokozatot viseljen. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést a Btk. 131. §-a szerinti lefokozásra súlyosította, egyben az előzetes bírósági mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e fő- és mellékbüntetés együttesen szolgálja megfelelően a Btk. 37. §-ában írt büntetési célokat.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. március 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2011. március 30.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné

tisztviselő